

На сучасным носіїце

Сучасныя тэхнолагіі дазвалляюць не толькі захаваць у лічбавым выглядзе помнікі матэрыяльнай і духоўнай культуры, але і ўвесці іх у шырокі ўжытак. Дзякуючы гэтаму, любы чалавек, незалежна ні ад свайго месца заходжання, пі ад месца захавання пэўнага (да прыкладу) старадаўніга выдання, зможа пазнаёміцца з ім віртуальна. Цяпер у свеце залічбоўваючы не толькі фальклорныя запісы і фотаздымкі, але і манускрыпты, старадрукі, творы жывапісу, іншыя гістарычныя і культурныя каштоўнасці. Болей падобных выданняў з'яўляецца і ў Беларусі. Таму наспела неабходнасць асабнай рубрыкі пра зачібаваную спадчыну нашай дзяржавы, пра спадчыну на сучасных носібітах. Вядома ж, цікавыя рэчы выходзяць не толькі ў сталіцы, але і ў рэгіёнах. Таму, сябры, рассказвайце, паказвайце нам пра падобныя праекты. Мы ж пазнаёмім з імі чытачоў з іншых куточкоў краіны.

Лічбавас выданне Слуцкага Евангелля

Дана з нацыянальных праваслаўных святыні ў Беларусі – Слуцкае Евангелле. Рукапіс быў створаны ў Слуцку ў 1581 годзе і лічыцца ўласнаручным творам слуцкага князя Юрыя Алелькавіча. Да 1917 года яно захоўвалася ў Свята-Троіцкім мужчынскім монастыры, пасля трапіла ў Беларускі дзяржаўны музей і да канца 1920-х гадоў знаходзілася ў ягоных фондах. У 1929 годзе Евангелле было перададзена на захаванне ў Дзяржаўны музей у Магілёве. У пачатку Вялікай Айчынай вайны рукапіс разам з іншымі экспанатамі, у тым ліку крыжам Ефрасінні Полацкай, быў страчаны. Некалькі гадоў таму Слуцкае Евангелле было перададзена адным з праваслаўных святароў у Беларускі Экзархат.

Адразу пасля заходжання яно было змешчана ў Дамавым храме ў горад Сабора Беларускіх святых, што размешчанае ў рэзідэнцыі Патрыяршага Экзарха ўсяе Беларусі, Мітрапаліта

Мінскага і Слуцкага Філарэта. Але неабходна, каб людзі моглі спрычыніцца да духоўных каштоўнасцяў працкай, не ствараючы пры гэтым небяспекі арыгіналу, каб атрымалі магчымасць мець іх у кожным прыходзе, у бібліятэках, музеях, выкарыстоўваць у духоўна-асветных, навуковых і навучальных мэтах. Сучасныя тэхнічныя сродкі даюць маг-

чымасць выключыць небяспеку поўнай страты нацыянальных дакументальных помнікаў. Выкарыстанне метаду аблічбоўкі не толькі стварае страхавую копію дакумента, але дае доступ да яго ўсім, хто жадае, незалежна ад месца захавання паасобніка.

Вось таму Нацыянальная бібліятэка Беларусі і выступіла з ініцыятывай стварэння электроннай копіі Слуцкага Евангелля. Для гэтага было неабходна атрымаць доступ да рукапісу для аблічбоўкі, даследавання арыгінала спецыялістамі. Зварот да Уладыкі Філарэта адразу знайшоў разуменне і падтрымку, дабраславенне на выкананне праекта.

У 2005 годзе начаўся сумесны навуковы праект Нацыянальной бібліятэкі Беларусі і Інстытута мовазнаўства імя Якуба Коласа НАН Беларусі «Слуцкае Евангелле (XVI ст.) як помнік моўнай спадчыны беларускага народа».

З боку НББ у праекте ўдзельнічалі Т. Рошчына, Л. Станкевіч, В. Пішыбытка; з боку Інстытута мовазнаўства – кандыдат філалагічных навук Э. Ярмоленка, Г. Федарэнка. Кіраўніком праекта стала кандыдат філалагічных навук Н. Палляшчук. Падчас працы над праектам былі зробленыя высокаякасная электронная копія Евангелля, падрабязнае кадыкалагічнае апісанне, складзеная аўтаматизированая бібліографія. Навуковыя супрацоўнікі Інстытута мовазнаўства зрабілі транслітарацыю тэксту, даследавалі мову, далі навуковы каментарый.

У сакавіку 2007 года праект быў завершаны. Вынікам стала стварэнне мультымедыйнага CD. Ён уключае артыкул «Вяртанне святыні», электронную копію арыгінала, транслітарацыю тэксту, кадыкалагічнае апісанне, мовазнаўчае даследаванне, тэрміналагічны слоўнік, бібліографію пытания. Прагляд кружэлікі суправаджаецца праваслаўнымі

